

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2009 - 2014

Комисия по правни въпроси

2011/2006(INI)

6.6.2011

ПРОЕКТОДОКЛАД

съдържащ препоръки към Комисията относно производства по несъстоятелност в рамките на европейското дружествено право (2011/2006(INI))

Комисия по правни въпроси

Докладчик: Klaus-Heiner Lehne

(Инициатива – член 42 от Правилника за дейността)

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ	3
ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ ПРЕДЛОЖЕНИЕТО ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ: ПОДРОБНИ ПРЕПОРЪКИ ПО СЪДЪРЖАНИЕТО НА ИСКАНОТО ПРЕДЛОЖЕНИЕ.....	6
ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ	12

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

съдържащо препоръки към Комисията относно производства по несъстоятелност в рамките на европейското дружествено право (2011/2006(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид член 225 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
  - като взе предвид Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 г. относно производството по несъстоятелност¹ (Регламента относно производството по несъстоятелност),
  - като взе предвид решенията на Съда на Европейския съюз от 2 май 2006 г.², 10 септември 2009 г.³ и 21 януари 2010 г.⁴,
  - като взе предвид членове 42 и 48 от своя правилник,
  - като взе предвид доклада на комисията по правни въпроси и становищата на комисията по икономически и парични въпроси и на комисията по заетост и социални въпроси (A7-0000/2011),
- А. като има предвид, че различията между националните закони относно несъстоятелността създават конкурентни предимства или пречки и трудности пред дружествата, които осъществяват трансгранична дейност, което би могло да се превърне в препятствие пред успешното реструктуриране на неплатежоспособни дружества; като има предвид, че тези различия могат да насърчат търсенето на най-благоприятна правна система; като има предвид, че равните условия на конкуренция ще бъдат от полза за вътрешния пазар,
- Б. като има предвид, че дори и да не е възможно създаването на орган, отговарящ за материалното право в областта на несъстоятелността на равнището на ЕС, все пак в някои области на законодателството относно несъстоятелността хармонизацията е целесъобразна и постижима,
- В. като има предвид, че е налице постепенно сближаване на националните законодателства на държавите-членки в областта на несъстоятелността,
- Г. като има предвид, че Регламентът относно производството по несъстоятелност беше приет през 2000 г. и вече е в сила от над 9 години; като има предвид, че Комисията следва да представи доклад за прилагането му не по-късно от 1 юни 2012 г.,
- Д. като има предвид, че Регламентът относно производството по несъстоятелност беше

---

¹ ОВ L 160, 30.6.2000 г., стр. 1.

² Дело C-341/04 *Eurofood IFSC Ltd* [2006] ECR I-3813.

³ Дело C-97/08 P *Akzo Nobel и други срещу Комисията* [2009] ECR I-8237.

⁴ Дело C-444/07 *MG Probud Gdynia sp. z o.o.* (ОВ С 63, 13.3.2010 г., стр. 2).

изготвен след много дълъг процес на преговори, поради което много чувствителни въпроси не бяха включени в него и подходът, предприет по редица въпроси, се оказа остарял в момента на приемането му,

- Е. като има предвид, че от влизането в сила на Регламента относно производството по несъстоятелност бяха извършени много промени: 15 нови държави-членки се присъединиха към Съюза, капиталът на дружествата се разви и явлението „групиране на дружества” се засили значително, Ж. като има предвид, че понастоящем производствата по несъстоятелност са насочени по-скоро към спасяването на дружества, отколкото към ликвидацията им,
- З. като има предвид, че законодателството относно несъстоятелността следва да бъде инструмент, служещ за спасяване на дружества на равнището на Съюза; като има предвид, че тези спасителни операции, когато са възможни, са в интерес на длъжника, кредиторите и работниците,
- И. като има предвид, че в съобщението си от 3 март 2010 г. относно „Европа 2020: стратегия за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж” (COM (2010) 2020) Комисията, позовавайки се на липсващите връзки и трудностите, които пречат на изграждането на единен пазар за 21-ви век, посочва следното: „Достъпът на МСП до единния пазар трябва да се подобри. Предприемачеството трябва да се развие чрез конкретни инициативи на политиката, включително опростяване на дружественото право (процедури по несъстоятелност, статут на частните дружества и т.н.) и инициативи, позволяващи на предприемачите да започнат отново търговска дейност след фалит”,
- Й. като има предвид, че законодателството относно несъстоятелността следва също така да определи правила за ликвидация на дружествата по възможно най-безвреден начин, който да е в интерес на всички участници, ако се констатира, че спасяването на дадено дружество може да се провали или се е провалило,
- К. като има предвид, че групирането на дружества е често срещано явление, но въпросът за несъстоятелността все още не е разгледан на равнището на Съюза; като има предвид, че несъстоятелността на група от дружества може да доведе до образуването на множество отделни производства по несъстоятелност в различни юрисдикции по отношение на всяко дружество от групата във фалит; като има предвид, че ако тези производства не могат да бъдат координирани, има малка вероятност групата да се реструктурира като цяло и може да се наложи разделянето ѝ на отделни части, с произтичащите от това загуби за кредиторите, акционерите и служителите,
- Л. като има предвид, че създаването на база данни на ЕС за производствата по несъстоятелност ще позволи на кредиторите и съдилищата да разберат дали в друга държава-членка са образувани производства по несъстоятелност и да получат информация за сроковете и формалностите за предявяване на вземания; като има предвид, че това ще насърчи едно по-добро управление и ще увеличи прозрачността,
- М. като има предвид, че поисканият в настоящата резолюция законодателен проект

следва да се основава на подробна оценка на въздействието, за което призоваваше Парламентът,

1. изисква от Комисията да представи на Парламента, въз основа на член 50, член 81, параграф 2 или член 114 от Договора за функционирането на Европейския съюз, едно или повече законодателни предложения, свързани с рамката на ЕС за корпоративната несъстоятелност, след подробни препоръки, посочени в приложението, с цел да се гарантира равнопоставеност на участниците въз основа на задълбочен анализ на всички осъществими алтернативи;
2. потвърждава, че тези препоръки зачитат принципа на субсидиарност и основните права на гражданите;
3. счита, че следва да бъдат предвидени подходящи бюджетни средства във връзка с финансовото отражение на исканото предложение;
4. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция и приложените към нея подробни препоръки на Съвета и на Комисията.

ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ ПРЕДЛОЖЕНИЕТО ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ: ПОДРОБНИ ПРЕПОРЪКИ ПО СЪДЪРЖАНИЕТО НА ИСКАНОТО ПРЕДЛОЖЕНИЕ

Част 1: Препоръки относно хармонизацията на специфични аспекти на законодателството относно несъстоятелността и дружественото право

1.1. Препоръка относно хармонизацията на някои аспекти на образуването на производства по несъстоятелност

Европейският парламент предлага хармонизиране на условията за образуване на производство по несъстоятелност. Европейският парламент счита, че чрез директива следва да хармонизират някои аспекти на образуването на производството така, че:

- да може да се образува производство по несъстоятелност срещу длъжници, които са физически/юридически лица или сдружения;
- да може да се образува производство по несъстоятелност по отношение на активите на гореспоменатите длъжници, активите на правни субекти без правосубектност (като например европейско обединение по икономически интереси), наследствено имущество и активи, попадащи под режима на съпругеска имуществена общност;
- да може да се образува производство по несъстоятелност и след прекратяване на юридическо лице или правен субект без правосубектност, ако активите все още не са разпределени;
- да може да се образува производство по несъстоятелност от кредитор или длъжник в писмена форма; искането за образуване на производство да може да се оттегля, ако производството все още не е открито или искането е отхвърлено от съда;
- кредитор да може да поиска образуване на производство, ако има правен интерес от това и докаже убедително, че има изискуемо вземане;
- да може да се образува производство, ако длъжникът е неплатежоспособен, т.е. не е в състояние да изпълни своите задължения за плащане; в случай че искът е внесен от длъжника, производството да може да се образува, дори и ако предстои обявяване в несъстоятелност на длъжника, т.е. ако длъжникът има вероятност да не изпълни своите задължения за плащане;
- по отношение на задължението за длъжника да поиска обявяване на фалит, производството трябва да се образува в срок от един до два месеца след прекратяването на плащанията;

- държавите-членки да се задължат да определят правила, съгласно които длъжникът да носи отговорност, ако не поиска обявяване на фалит или ако искането не е подадено в съответствие с правилата; държавите-членки да предвидят също така ефективни, пропорционални и възпиращи санкции.

1.2. Препоръка относно хармонизацията на някои аспекти на предявяването на вземания

Европейският парламент предлага хармонизиране на условията за предявяване на вземания при производства по несъстоятелност. Европейският парламент счита, че чрез директива следва да хармонизират някои аспекти на предявяването на вземания така, че:

- кредиторите да предявяват вземането си пред ликвидатора в писмена форма в рамките на определен срок;
- от държавите-членки да се изисква да определят горепосочения срок в рамките на един до три месеца от датата на публикуване на решението за фалит;
- от кредитора да се изисква да представи документи в подкрепа на вземането;
- ликвидаторът да изготвя таблица с всички предявени вземания; компетентният съд да изложи на показ тази таблица съгласно член 2, буква г) от Регламента относно производството по несъстоятелност;
- всяко закъсняло предявяване на вземания, т.е. вземания на кредитор, който е пропуснал срока за предявяване на вземане, се проверява, но това може да доведе до допълнителни разходи за въпросния кредитор;

1.3. Препоръка относно хармонизацията на някои аспекти, свързани с исковете за отмяна

Европейският парламент предлага хармонизиране на някои аспекти на исковете за отмяна така, че:

- законодателствата на държавите-членки да предвиждат възможността за оспорване на актове, които са издадени преди образуването на производство и са в ущърб на кредиторите;
- актовете, които могат да бъдат предмет на искове за отмяна, да бъдат сделки, извършени в условията на предстоящо обявяване в несъстоятелност, учредяване на обезпечителни права, сделки със свързани лица, както и сделки, извършени с намерението за измама на кредиторите;
- срокът, през който един акт може да бъде оспорен чрез иск за отмяна, да варира в зависимост от естеството на въпросния акт; сроковете да започват да текат от датата на внасяне на искането за образуване на производство; сроковете да бъдат

между три и девет месеца за сделки, извършени в условия на предстоящо обявяване в несъстоятелност, между шест и дванадесет месеца за учредяването на обезпечителни права, между една и две години за сделки със свързани лица, и между три и пет години за сделки, извършени с намерението за измама на кредиторите;

- тежестта на доказване за това дали даден акт може да бъде оспорен да пада по правило върху лицето, което твърди, че актът може да бъде оспорен; тежестта на доказване за сделки със свързани лица да пада върху свързаното лице.

1.4. Препоръка относно хармонизацията на някои общи аспекти на изискванията за квалификацията и работата на ликвидаторите

- ликвидаторът трябва да бъде одобрен от компетентен орган на държава-членка и трябва да има добра репутация и необходимото образование за изпълнението на неговите задължения;
- ликвидаторът трябва да е компетентен и квалифициран, за да може да извърши оценка на положението на дружеството на длъжника и да поеме управленските функции на предприятието;
- ликвидаторът трябва да бъде независим от кредитори и други заинтересовани страни при производството по несъстоятелност;
- в случай на конфликт на интереси, ликвидаторът трябва да подаде оставка;

1.5. Препоръка относно хармонизацията на някои аспекти на плановете за реструктуриране

Европейският парламент предлага хармонизиране на някои аспекти, свързани с изготвянето, прилагането и съдържанието на плановете за реструктуриране така, че:

- като алтернатива на спазването на нормативните разпоредби, длъжниците или ликвидаторите да могат да представят план за реструктуриране;
- планът да съдържа правила за удовлетворяване на кредиторите и отговорността на длъжника след приключване на производството по несъстоятелност;
- планът да съдържа цялата необходима информация, позволяваща на кредиторите да вземат решение дали могат да приемат плана;
- планът да се одобрява или отхвърля със специфична процедура пред съответния съд.

Част 2: Препоръки по отношение на преразглеждането на Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 г. относно производството по несъстоятелност

2.1. Препоръка относно обхвата на Регламента относно производството по несъстоятелност

Европейският парламент счита, че обхватът на Регламента относно производството по несъстоятелност следва да бъде разширен, така че да включи и производства по несъстоятелност, при които имуществото остава във владение на длъжника. Съответно приложение А от Регламента относно производството по несъстоятелност следва да се преразгледа.

2.2. Препоръка относно определението на „център на основните интереси“

Европейският парламент счита, че Регламентът относно производството по несъстоятелност следва да включва определение на понятието „център на основните интереси“. Европейският парламент предлага текстът на съображение 13, така както е уточнен в съдебната практика на Съда на ЕС, да се използва като официална дефиниция, която да бъде включена в член 2.

2.3. Препоръка относно определението за „предприятие“ в рамките на вторичното производство

Европейският парламент счита, че Регламентът относно производството по несъстоятелност следва да включва определение на „предприятие“ като място на дейност, на което длъжникът извършва трайна стопанска дейност, като използва човешки ресурси, стоки и услуги.

2.4. Препоръка относно сътрудничеството между съдилищата

Европейският парламент смята, че член 32 от Регламента относно производството по несъстоятелност следва да предвижда ясно задължение за комуникация и сътрудничеството не само между ликвидаторите, но и между съдилищата.

Част 3: Препоръки относно обявяването в несъстоятелност на групи от дружества

Поради различните нива на интеграция, които могат да съществуват в рамките на една група от дружества, Европейският парламент счита, че Комисията следва да представи гъвкаво предложение за регламентиране на несъстоятелността на групи от дружества, като вземе предвид следното:

1. Когато функционалната структура или структурата на собствеността позволява това, следва да се прилага следният подход:

А. Производството следва да се образува в държавата-членка, където се намира

седалището на групата. Признаването на образуването на производство следва да става автоматично.

- Б. Образуването на основното производство следва да доведе до спиране на производствата, образувани в друга държава-членка срещу други дружества от групата.
- В. Следва да бъде определен само един синдик.
- Г. Във всяка държава-членка, в която се образуват вторични производства, следва да бъде създадена комисия, която да защитава и представлява интересите на местните кредитори и работници.
- Д. Ако активите на групата са толкова смесени, че имуществото не може да се раздели, следва да се извърши обединяване на активите.

2. За производства по несъстоятелност по отношение на децентрализирани групи, инструментът следва да предвижда следното:

- А. Правила за задължителна координация и сътрудничество между съдилищата, между съдилищата и синдиците и между самите синдици.
- Б. Правила за незабавно признаване на решенията за образуване, провеждане и приключване на производство по несъстоятелност и на решенията, които са постановени във връзка с такова производство.
- В. Правила за достъп на ликвидаторите и кредиторите до съдилищата.
- Г. Правила за улесняване и насърчаване на използването на различни форми на сътрудничество между съдилищата с цел координация на производствата по несъстоятелност и установяване на условията и гаранциите, които следва да се прилагат към тези форми на сътрудничество. Те биха засегнали обмена на информация, координацията на операциите и изготвянето на общи решения:
  - предаване на информация между съдилищата с всякакви средства,
  - координация на управлението и надзора на имуществото и делата на длъжника,
  - договаряне, одобряване и прилагане на споразуменията в областта на несъстоятелността във връзка с координацията на производствата,
  - координация на изслушванията.
- Д. Правила, които позволяват и насърчават назначаването на общ ликвидатор за всички производства, който се определя от участващите съдилища и се подпомага от местни представители, които съставят управителен комитет, както и правила за определяне на процедурата, която урежда сътрудничеството между членовете на управителния комитет.

- Е. Правила, които позволяват и насърчават трансграничните споразумения в областта на несъстоятелността, които биха разгледали разпределението на отговорността за различните аспекти на провеждането и администрирането на производствата между отделните участващи съдилища и между синдиките, включително:
- разпределение на отговорностите между страните по споразумението;
  - наличие и координация на помощта;
  - координация на възстановяването на активи в полза на кредиторите като цяло;
  - предявяване и обработка на вземанията;
  - методи за комуникация, включително език, честота и средства,
  - използване и освобождаване на активи;
  - координация и хармонизация на плановете за реструктуриране;
  - въпроси, свързани конкретно със споразумението, включително неговото изменение и прекратяване, тълкуване, ефективност и разрешаване на спорове;
  - администриране на производствата, по-специално по отношение на спирането на производствата или споразуменията между страните да не прибягват до някои правни действия;
  - гаранции;
  - разходи и такси.

Част 4: Препоръка относно създаването на европейски регистър по несъстоятелност

Европейският парламент предлага създаването на европейски регистър по несъстоятелност в контекста на европейския портал за електронно правосъдие, който следва да съдържа за всяка образувано трансгранично производство по несъстоятелност най-малко следното:

- съответните съдебни заповеди и решения,
- назначаването на ликвидатора и данните за контакт на това лице,
- крайните срокове за предявяване на вземания.

Предаването на тези данни на регистъра на ЕС от съдилищата следва да бъде задължително.

Информацията следва да бъде представена на официалния език на държавата-членка, в която е образувано производството, и на английски език.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

На 23 март 2011 г. комисията по правни въпроси проведе семинар на тема „Хармонизация на производствата по несъстоятелност на равнище ЕС“. Целта беше да се определят областите в националните законодателства относно несъстоятелността, които са достъпни и отговарят на условията за хармонизация. Като подготовка за изслушването комисията по правни въпроси възложи изготвянето на проучване на тема „Хармонизация на законодателството относно несъстоятелността на равнище ЕС“. Препоръките на този доклад вземат предвид идеите, които бяха представени от експертите в горепосоченото проучване и по време на изслушването и които бяха допълнително разяснени в придружаващата документация.

Различните въпроси, които бяха засегнати по време на изслушването, предполагат структурата на бъдещите законодателни инициативи да бъде основана на четири елемента: (1) хармонизация, когато е възможно, (2) преразглеждане на Регламента относно производството по несъстоятелност, когато, в допълнение към хармонизацията, това остава необходимо и когато практиката е доказала, че могат да бъдат направени подобрения, (3) подобряване на сътрудничеството на ликвидаторите и на сътрудничеството на административно равнище като цяло в случаите, когато предприятия, които са част от група от дружества, изпаднат в несъстоятелност и (4) създаване на европейски регистър за делата по несъстоятелност.

Тази структура от четири елемента не засяга структурата на бъдещите законодателни предложения и избора на правни инструменти. Тя само отразява модела, съгласно който са били разработени предложенията на докладчика.

По отношение на обхвата на препоръките, докладчикът ограничава своя доклад до обхвата на Регламента относно производството по несъстоятелност, както е определен в член 1 от него.

Препоръките трябва да служат като насоки за Комисията. Тъй като докладчикът има познания за германската правна система, е възможно повечето предложения да изглеждат сходни с германското законодателство относно несъстоятелността. Докладчикът разглежда препоръките като отправна точка за извършването на по-нататъшни задълбочени изследвания от страна на Комисията при подготовката на законодателни предложения.

Докладчикът е наясно с факта, че препоръките в този доклад ще предизвикат противоречиви дискусии. Известно му е, че законодателството относно несъстоятелността е много различно в отделните държави-членки. Поради тази причина той би желал да пропусне въпросите, които вероятно ще доведат до разисквания, които могат да се проточат излишно на този ранен етап на обсъждане. Всички аспекти, които не се споменават изрично в доклада, са умишлено пропуснати, като например аспектите, свързани с третирането на договорите (наред с другото, трудовите договори, вж. член 10 от Регламента относно производството по несъстоятелност) или запазването на собственост (вж. член 7 от Регламента относно

производството по несъстоятелност).

1) Хармонизация

а) Общи крайни срокове

Крайните срокове трябва да отразяват баланса между интересите на предприемача в стремежа да спаси дружеството и интересите на кредиторите да защитят своите вземания. Може да се окаже трудно да се препоръчат фиксирани крайни срокове. Ето защо докладчикът предпочита да предложи времеви рамки, в които държавите-членки могат да определят подходящите крайни срокове за своята цел.

б) Образуване на производство по несъстоятелност

Регламентът относно производството по несъстоятелност гласи, че държавата на образуване на производството определя условията, като по-конкретно определя при кои видове длъжници е допустимо производство по несъстоятелност (член 4, параграф 2, буква а)), кои имуществени активи се включват в масата на несъстоятелността и начина на третиране на активите (член 4, параграф 2, буква б)). Една нова директива следва да хармонизира тези аспекти, така че да съществува по-голяма правна сигурност още от самото начало на производството.

в) Предявяване на вземания

Глава IV от Регламента относно производството по несъстоятелност предвижда основни изисквания за предявяването на вземания. Според Регламента относно производството по несъстоятелност предявяването, установяването и приемането на вземанията се уреждат от закона на държавата, в която е образувано производството (член 4, параграф 2, буква з)); същото се отнася за вземанията, които са приети за вземания на несъстоятелността (член 4, параграф 2, буква ж)). Хармонизацията по отношение на предявяването, установяването и приемането на вземанията би подобрило правната сигурност за кредиторите.

Времевите рамки за крайните срокове следва да отразяват баланса между интересите на отделния кредитор да гарантира личните си вземания, на общността от кредитори да започне производство, на ликвидатора да се справи с удовлетворяването на вземанията на ясна основа и на длъжника да удовлетвори кредиторите във възможно най-голяма степен.

г) Искове за отмяна

Член 4, параграф 2, буква м) от Регламента относно производството по несъстоятелност гласи, че държавите-членки определят нормите относно нищожността, унищожаемостта или относителната недействителност на правните действия, които увреждат всички кредитори. Освен това член 13 от Регламента относно производството по несъстоятелност предвижда едно изключение. Посоченият член 4, параграф 2, буква м) не се прилага, когато лицето, което се е възползвало от действие, с което са нанесени

вреди на всички кредитори, е доказало, че това действие е предмет на регулиране на правото на държава-членка, различна от държавата на образуване на производството, и че този закон не позволява, по никакъв начин, да се атакува посоченото действие в съответното дело. Хармонизацията в това отношение би намалила обхвата на член 13 от Регламента относно производството по несъстоятелност и по този начин може да допринесе за равното третиране на кредиторите в рамките на вътрешния пазар и да намали правната несигурност сред ликвидаторите.

Що се отнася до хармонизацията на крайните срокове и периодите, трябва да съществува баланс между основополагащия принцип да се даде на дружествата втори шанс и да им се помогне да оцелеят, интересите на легитимните кредитори в производството по несъстоятелност и доверието на „новия“ кредитор извън производството. Препоръката на докладчика се счита тук, както и навсякъде другаде, като отправна точка за дискусия.

д) Ликвидатори

Регламентът относно производството по несъстоятелност предлага в член 2, буква б) определение за ликвидатора, което се използва и в този доклад. Съгласно член 4, параграф 2, буква в) държавата на образуване на производството определя правомощията на ликвидатора, а членове 18 и 19 съдържат основни разпоредби за ликвидатора. Въпреки че на този етап докладчикът не би се стремил да хармонизира правомощията и задълженията на ликвидаторите, той все пак би искал да предложи някои общи изисквания. Известна хармонизация в тази област би подкрепила идеята за по-тясно сътрудничество между ликвидаторите и би подобрила съпоставимостта в професията.

е) План за реструктуриране

В съответствие с политическата воля да се дава втори шанс на дружествата, когато рискуват да изпаднат в несъстоятелност или са изпаднали в несъстоятелност, докладчикът би искал да възприеме идеята за планове за реструктуриране, която е разработена в законодателствата на някои държави-членки.

2) Изменения на Регламента относно производството по несъстоятелност:

Препоръките, отправени в настоящия раздел, се ограничават до онези аспекти, които според докладчика са особено важни и които Комисията трябва да вземе предвид при преразглеждането на Регламента относно производството по несъстоятелност.

Докладчикът счита, че обхватът би трябвало да се разшири, за да включи онези процедури, при които ръководството запазва контрола над дружеството, тъй като това би предложило на длъжника, държател на обекта, редица механизми за реструктуриране на дейността му.

Центърът на основните интереси на длъжника е изключително важно понятие, тъй като от неговото определение зависи основното правило за юрисдикцията в Регламента

относно производството по несъстоятелност: кой съд е компетентен да образува главното производство и кое ще бъде приложимото право. Понятието обаче не е определено и това поражда несигурност.

Определението за предприятие следва да включва и услуги, а не само човешки и материални ресурси.

Задължението за комуникация и сътрудничество, предвидено в член 32, следва да засяга не само ликвидаторите, но и съдилищата.

3) Групи:

Регламентът относно производството по несъстоятелност се прилага единствено за отделни дружества и на равнище ЕС не съществува законодателство относно несъстоятелността на групи от дружества, въпреки факта, че групите са много често срещана форма на бизнес модел в икономическия живот. Този пропуск има сериозни отрицателни последици. Докладчикът е наясно с голямото многообразие от различни групови структури и отношения между дружествата, които са членове на една и съща група, а оттам и с факта, че не може да се прилага едно и също решение за всички видове групи, поне при настоящото състояние на законодателствата относно несъстоятелността в Съюза.

В идеалния случай несъстоятелността на групи от дружества следва да се управлява от едно-единствено съдилище, което прилага собственото си законодателство относно несъстоятелността. Това решение улеснява координацията, предаването на информация, намалява разходите, оптимизира стойността на активите и улеснява спасяването. То вече се прилага успешно от съдилищата на различни държави-членки. Това е възможно в централно контролираните групи.

За хоризонталните групи докладчикът предлага да се изработи набор от правила за сътрудничество между съдилищата и синдиките въз основа на законодателното ръководство за законодателството относно несъстоятелността на Комисията на ООН по международно търговско право (UNCITRAL) (трета част).

4) Регистър:

Създаването на регистър на ЕС е необходимо, за да могат кредиторите и съдилищата да определят дали в друга държава-членка са образувани производства по несъстоятелност, както и сроковете и подробностите за предявяването на вземания.